

LEVANT

Setmanari catalanista obrer

Numero solt, 10 cèntims
Atrassat, 15

DIRECCIÓ: CARRER DE BALMES, 71
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE L'ALEGRÍA, 33 (BARCELONETA)

No's tornan los originals.
Dels articles son responsables sos
autors.

Lo nostre programa

En lo polítich defensarem las Bases de Manresa; y el social lo dividim en dos; en Económic y en Civil. En la primera part defensarem la creació d'una Caixa de retiros, la constitució d'una germandat de malalties, la d'una caixa d'invalids del treball; aixís com la propagació de cooperatives. Una volta constituïdas aquestes caixas s'agruparán totas, constituïhin lo *Banch de Catalunya*, entitat que tindrà pera primer objecte la edificació de casas-xaletes al indret de Catalunya que particulars demanin, mediant lo pago de cuotas mensuals fins un determinat número d'anys en quin temps la casa pasará a ser propietat y en quina época lo *Banch de*

Catalunya s'haurá rescabalat del capital invertit y dels interesos corresponent. Mes tart fará las altres operacions a que pugui dedicar son capital aquet Banch en be de Catalunya; tals com: segurs sobre incendits y vidas, creació d'escolas técnicas y prácticas d'Arts y Oficis, empresas de canalisació d'aigües desicació d'estanys, prestams en garantías, etc. En la part Civil, defensarem, l'implantació de l'ensenyansa obligatoria, privació del treball a la petita edat, creació de juntas de doctors en medicina per estipular las horas máximas y mínimas en cada ofici, per sí; l'implantació del salari mínim d'un home en cada comarca y la creació de tribunals mixtes.

Doctrina d'odis

El catolicisme romá, lluny de cumplir son comés fent una obra educativa y social, embruteix al poble ab son odís contraproductes. La seva finalitat deuria esser portar la pau als esperits, agobiats en alt grau per las miserias y egoismes dels homes, y lo que únicament fá es enverinar ab més brahó que ningú els problemas socials y polítichs dels pobles. Quant els governants de dos Estats es declaran la guerra, no per barallarse ells ab ells com fora llógich y natural, perque si el poble té un govern per sa administració y defensa, el govern, que no es altra cosa que el criat del poble, deuria eser el que constituïhís l'exércit en un moment de perill, que no fora insuficient, entre tants y tants diputats com volen servirnos ab una abnegació tant desinteressada, y si als diputats hi ajuntém els senadors, y governadors, els quefes y oficials d'exércit, els ministres y arcaldes de Real ordre, als jutges y magistrats, al cossos armats voluntariament, allistats perque'ls fá mal l'esquena: guardia civils, carrabiners, policia y mossos de l'esquadra y á més aquells que en una forma ú altre els sosté l'estat, ferne un bon feix y empaquetarlos ben fort perque

no s'escapin, remétrels al camp d'operacions y ajudar als contraris perque'ls nostres s'hi quedessin; aixó fora humá, y si la Esglesia aixó no ho creya prou digne perque segóms diu la seva missió es de amor, jo'ls hi pregunto: ¿al fer plegarias perque surti triomfant un exércit armat contra d'un altre, que fá molt digne y molt cristiá? Si'ls sants ho fossin de debó a punta-peus es treurían del devant als sacrílechs ministres que tan mal ús fan de la oració, per més que sia, per avís del seu Pare Sant, que al dictá semblants ordres imitá a Sant Vicens Ferrer, que parlava del cel tot mirant lo profit de la terra. Quín concepte més galdós no deurían formar de Lleó XIII els nortamericans católics, que per ser católics també podían estimar a sos fills per més que lluytessin a Cuba o Filipinas.

Pero el moment que surt mes de relleu l'odi esferehidor de aquets relligiosos, es al enterrament dels cadávres, en los paissos que ja tenen conquistats que per ells es no quant dominan sobre las conciencias, sino quant tenen els polítichs seus y en lo seu cementeri, convenientment, arreglat, no permeten per cap concepte l'enterrament de tot aquell que sa dignitat l'hagi apartat en vida de aqueixa comedia.

Pero si ells com á sers egoistas carregats de pre-